

★ הרומן הסוער של הקבלין המליונר הסתיים בטרואדיה:

רבע מיליון - לאחר נסיון התאבדות

להיכנס לתוכה. מרי הזעיקה את חמשטרה, והיא שמח.

כשחזר פילץ ארצה, עבר להתגורר ב־הילטון, למרות שמרי גרר עדיין בדירתה. הוא היה בעצמו אז אחרי התקף־לב, ול־דברי מקורביו נאסר עליו לספס במדרגות לדירתו, תנמצאת כפית חסר־פעילות, ולכן עבר למלון.

רבע מיליון

כמתנת־פרידה

ב־סיון התאבדותה של מרי ניסץ את ריקמת הרומן העדינה. תוך זמן קצר, חשו שניהם שזה כבר לא זמן בשבוע שעבר, נסתיים הרומן, כמו שהיה חיל, בסינון של סיפורי־אגדות:

מרי עזבה את דירת־האהבה, עברה ל־התגורר בדירתה הישנה שמצל לגלריה שלה.

אולם אריה פילץ לא יכול היה להרשות לעצמו להרשות לה ללכת ככה סתם, אחרי שנתיים של סיפור־אהבה נוגע־ללב:

במחווה מרסיס של אבירות, העניק לה תשורת־פרידה צנועה: צ'ק על רבע מיל־יון לירות.

מרי ניאותה לקבל את השי. זה לא כל־כך שרבע מיליון ל"י לא הולכות ברגל, כמו שנגעה לליבה תשומת־הלב הסימלית שבתשורה.

זה לא הלך כל־כך מהר כמובן, וגם לא כל־כך חלק. הילדים משני הצדדים התיקומו לרעיון, ובמיוחד ילדיו של פילץ. הם לא לא השכילו להבין את משמעותה של אהבה המתלקחת לפתע בגיל מבוגר כזה, ראו רק את הצד החברתי של הפרשה, חששו מדעת־הקהל נוכח התנהגות אביהם. מרי ניסתה לחסביר ולהגן על אושרה. הילדים סירבו להבין. המערכה נמשכה ונמשכה, ומרי הלכה ונשחקה בין אהבתה לפילץ והתנגדות בניו וילדיה.

לבסוף, לא הצליחה לעמוד במתח ה־בלתי־פוסק, ניסתה להתאבד.

סיכסוכים

חריפים

היא הובילה לאסותא, ניצלה לאחר טיפול בחול ברגע האחרון ממש, נאל־צה להישאר בבית־החולים עת ממושכת עד ששבה לאיתנה.

כאשר עזבה את בית־החולים, גילתה שאהובה איננו. פילץ, שהודעו מהמעשה, השאיר את העסקים בידי בניו, העובדים יחד איתו, יצא לשווייץ להתאושש גם הוא.

בהיעדרו, נמשך הלחץ על מרי לנטוש את אהבתה. הלחץ התפתח לסיכסוכים גלויים וחריפים, שבמהלכם אף פרצו ילדיו של פילץ לדירת אביהם, החליטו את המנער לים בדלת־הכניסה כדי שמרי לא תוכל

קפה. מדי שבת בבוקר, היה מומין את החברה לכוסית. הצטרפה למועדון־המשכמים לימים, אשה מבוגרת, נמוכה, ששפעה מרץ לא־נידלה. היתה זו מרי ריבנפלד. אשת־העם־קים השנונה, סבתא בעצמה כבר, נהגה לבוא מדי בוקר עם אוסף שלם של בגדי־ים, להחליפם מדי פעם.

היה זה רומן קלאסי: היא התאהבה בו ממבט ראשון, התגרשה למענו, עברה לגור בדירתו, כשהיא מסוחררת מאושר. כאשר אימו כוחות מבחוץ לנסף את אושרה, לא יכלה לשאת את המח־שבה, ניסתה לשים קץ לחייה. מה שהיה מקסים במיוחד בסיפור־אהבה זה — בנייהוג המאוהבים לא היו צמד

המליונר אריה פילץ, מגדולי הקבלנים בארץ, סב לנכדים, התאהב בסבתא התוססת, ניהל איתה רומן נוגע־לב במשך שנתיים. הרומן התבשל בבריכת־גורדון, שם נהגו פילץ וידידתו, בעלת הגלריה היפואית מרי ריבנפלד, להתייחס מדי בוקר עם שחר. לאחר נסיון התאבדותה, חדל אריה פילץ להופיע בבריתה.

סטודנטים, אלא סבא וסבתא: הקבלין ה־מיליונר אריה פילץ, ובעלת הגלריה ה־יפואית מרי ריבנפלד.

הסבתא האמביציונית והתוססת התיאהבה בסבא השורשי והסולידי, ב־אלגנטיות, יצרה איתו ידידות: כאן עזרה לו לשאת את מיזונו, כאן הגישה לו קפה, שם החליפה איתו שיחה. לפתע, הבחינה הקליקה הסגורה של משכטי גור־דון כי בין שני חובבי השחר מתפתח רומן.

החדשה

שהצטרפה

הילדים

התקוממו

א־הבתיפתיו יכולה להיות סוערת לא פחות מאהבת־נעורים, ככל הנראה: ה־רומן התפתח במהירות לטורים גבוהים. תוך זמן קצר, עברה מרי להתגורר בדירתו של פילץ, התגרשה מבעלה.

ה־רומן הנדיר, שנפתח בעדינות ו־הסתיים ברעמים וברקים, התחיל, ב־שקט בשקט, בבריכת־גורדון התלאביית. פילץ, אלמן וסב לנכדים, נהג להופיע בבריכה מדי בוקר בחמש. למרות המיל־יונים הכבדים שצבר בעסקי הבנייה (ראה אתה והלירה), נשאר הקבלין הנמוך וה־מוצק יהודי עממי, פשוט־הליכות, האוהב חתיכת דג־מלוח משובחת וכוסית ויסקי טוב. הוא היה מתעמל עם כל החברה־המשכמים, נח על מיזונו הקטן, שותה

ואהובתו

מרי ריבנפלד, בעלת הגלריה היפואית, שבסתייחיה התאהבה מחדש, התגרשה בגלל זה מבעלה, ולמרות התנגדות משפחתו עברה לגור בדירתו של פילץ. אלא שלרומנטיקה אין כנראה זכות־קיום בחברה המודרנית, והלחץ החיצוני על השניים הביא לחיסול הרומן.